

בשני אֶצְטַנֵּן רוּגְזִיָּה עַל דִּנְפֶּק לְקַטְלָא. נרגע בעסו על שיצא להרוג
 דהיינו שהצטננו דיני המלכות ע"י הת"ת נֶפֶק לְאוֹכְחָא, מָאן סָבִיל
 רוּגְזָא וְתוֹקְפָא דְדִינָא דִּהְהוּא בַר נָשׁ. ויצא רק ליסר ביסורים ולא
 מיתה (רמ"ק) מי סבל רוגזו ותוקפו של דינו של אותו האיש הוּי אִימָא, הוי אומר
 דָּא דְקָאִים אֶפְתָּחָא. זה שעמד על פתחו דהיינו הת"ת שמיתק את הגבורה.

הקב"ה מרחם על עם ישראל ביום הדין הגדול והנורא בזכות השופר

כַּךְ אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא ת"ת (רמ"ק) לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, לָא
 תִּדְחָלוּן, הָא אֲנָא קָאִים עַל פְּתָחָא, כך אמר הקב"ה לישראל
 בני אל תפחדו כי אני עומד על פתחו של הגבורה אֲבַל אֲזִדְרִזוּ בְּהַאי יוֹמָא
 וְהָבוּ לִי חֵילָא. אבל תזדרזו באותו היום ותתנו לי כח וּבְמָה. תתנו לי כח
 בְּשׁוֹפָר. דְּאִי אֲשַׁתְּכַח קוּל שׁוֹפָר כְּדָקָא יְאוּת, וּמְכוּוֹנֵי
 בֵּיה לְתַתָּא, שאם ימצא שופר כראוי ומכוונים בו למטה הוּא קָלָא
 סְלִיק, וּבֵיה מְתַעֲפְרֵי אֲבָהֶן, אותו קול עולה ובו מתעטרים האבות
 הַקְּדוּשִׁים וְקִיָּמִי בְּמִשְׁכְּנֵיהֶּ דִּיעֶקֶב. ועומדים במקום משכנו של יעקב שזה
 המלכות והוא קול השופר (רמ"ק) וְעַל דָּא בְּעֵי לְאֲזִדְהָרָא בְּשׁוֹפָרָא,
 וְלְמַנְדַּע בְּהוּא קָלָא וְלְכוּוֹנָא (בֵּיה) ובגלל זה צריך להזהר בשופר
 ולדעת את סוד קולו של השופר ולכוין בו (רמ"ק).

כל קול עולה לספירה והספירות מתחברות ועולות למעלה
וְלִית לָךְ קָלָא בְּשׁוּפְרָא, דְּלֵא סְלִיק רְקִיעָא חַד. ואין לך
 קול שופר שלא עולה לרקיע אחד דהיינו לספירה אחת (רמ"ק) **וְכָל אֵינּוּן**
אוּכְלוּסִין דְּהֵהוּא רְקִיעָא, יְהֵבִין אֶתְר לְהֵהוּא קָלָא, וכל
 אותם יושבי אותו רקיע נותנים מקום לאותו קול **וְיֵמֵי קָא אֲמַרִי.** ומה הם
 אומרים (יואל ב) **וַיְי' נָתַן קוֹלוֹ לְפָנַי חִילוֹ וְגו'.** **וְקָאִים הֵהוּא**
קָלָא בְּהֵהוּא רְקִיעַ, עַד דְּאֲתִי קָלָא אַחְרָא, ועומד אותו קול
 ברקיע עד שמגיע קול אחר **וְאֲתַעְתְּדוּ (ס"א וְאֲתַעְרוּ) פְּחָדָא, וְסִלְקִין**
בְּזוּזָא לְרְקִיעָא אַחְרָא. ועולים ביחד מחוברים לרקיע אחר דהיינו
 שמתחברות הספירות ביחד ועולות למעלה (רמ"ק) **וְעַל דָּא תַּנִּינָן, אִית קוֹל**
דְּסְלִיק קוֹל, ועל זה שנינו שיש קול שמעלה קול **וְיֵמֵי אִיהוּ.** ומה הוא
 הֵהוּא קָלָא דְּתַקִּיעָתָא דְּיִשְׂרָאֵל דְּתַתָּא. אותו קול שתוקעים עמ"י
 למטה קול אחד מעלה את הקול השני.

הרקיעים עולים עד לבניה והדינים מתמתקים

וְכִינּוּן דְּמַתְּחַבְּרָן פֶּל אֵינּוּן קָלִין דְּלַתְתָּא, ומכיון שמתחברים כל
 הקולות למטה **וְסִלְקִין לְהֵהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה דְּמִלְפָּא**
קַדִּישָׁא שְׁאֲרֵי בֵיהּ, ועולים לאותו רקיע שהוא בינה שהמלך הקדוש ז"א שוכן
 בו (מק"מ) **מַתְּעַטְרָן (ס"א מַתְּעַדְדָן) פְּלָהוּ קָמִי מִלְפָּא,** ואז מתעטרים
 כולם לפני המלך והכונה שנקשרים הספירות בבניה (רמ"ק) **וְכַדִּין פּוֹרְסוּן רְמִיו**
וְכוּרְסִיָּא אַחְרָא דִּיעֻקֵּב קָאִים וְאֲתַתְּקִין. ואז כסאות הדין

הלימוד היומי

מושלכים וכסאות אחרות של יעקב שזה כסא הת"ת של הרחמים עומדים שם במקום כסאות

הדין ונתקנים הדינים ומתמתקים (רמ"ק).

אשרי העם יודעי תרועה שיודעים לכוון הכוונות של השופר ולהמתיק הדינים
מעל עם ישראל

עַל דָּא אֲשַׁכְּחָנָא בְּסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, על ענין זה
מצינו בספרו של רב המנונא סבא **בְּאִינוּן צְלוֹתֵי דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה**,
דְּהוּהָ אָמַר, באותן תפילות של ר"ה שהיה רב המנונא סבא אומר **צְלוֹתָא**
וְקוּל שׁוֹפְרָא (דההוא קול) **דְּאִפִּיק הַהוּא זַפְאָה**, תפילה וקול השופר
שמוציא הצדיק **דְּאֲשַׁתְּכַח מְרוּחָהּ וּמְנַפְשִׁיהָ בְּהַהוּא שׁוֹפְרָא**,
שנמצא שיוצא הקול מרוחו ונפשו של הצדיק באותו שופר **דְּהַהוּא קוּל סְלִיק**
לְעִילָא. שאותו קול של התפילה והשופר עולה למעלה **וּבְהַהוּא יוֹמָא**
קַיִימִין וּמְשַׁתְּכַחֵי מִקְטְרָגִין לְעִילָא. ובאותו יום עומדים ומצויים
מקטרגים למעלה **וְכַד סְלִיק הַהוּא קָלָא דְשׁוֹפְרָא**, וכאשר עולה אותו
קול השופר **כְּלָהוּ אֶתְדַחֲיִין קַמִּיהּ, וְלֹא יִכְלִין לְקַיִימָא**. כולם
נדחים לפניו ולא יכולים לעמוד בפניו **זַפְאָה חוּלְקִיהוּן דְּעַדִּיקַיָא**,
דְּיִדְעִין לְכוּנָא רְעוּתָא לְקַמִּי מְאָרִיהוּן, אשרי חלקם של הצדיקים
שיודעים לכוין הרצון לפני אדונם **וְיִדְעִין לְתַקְנָא עֲלְמָא בְּהַאי יוֹמָא**,
בְּקוּל שׁוֹפְרָא. ויודעים לתקן את העולם באותו יום ר"ה ע"י קול השופר **וְעַל**
דָּא כְּתִיב, וְעַל זֶה כָּתוּב (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה.

ומדייק רשב"י מזה שכתוב **יִוְדְעִי, וְלֹא תוֹקְעִי**. הכוונה שידעיים לכוין את כוונת השופר ולא רק תוקעים.

ביום ר"ה צריכים הקהל לבחור שליח ציבור שלם בכל מעשיו כדי שיכפר ויעזור לעם ישראל וח"ו לא להיפך

בְּהַאי יוֹמָא, בְּעֵי עַמָּא לְאַסְתַּכְּלָא בְּבַר נַשׁ שְׁלִים מְכַלָּא, באותו יום ר"ה צריכים העם להסתכל ולבחור ש"צ שלם בכל

מעשיו (רמ"ק) **דִּידַע אַרְחוּי דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא,** שידוע את דרכי המלך

הקדוש בענין הספירות איך נמתקות (רמ"ק) **דִּידַע בִּיקְרָא דְּמַלְכָּא,** שידוע

בכבוד המלך בהתמצאות הספירות (רמ"ק) **דִּיבְעֵי עַלְיָהּוּ בְּעוֹתָא בְּהַאי**

יוֹמָא. שיבקש עליהם בתפילתם באותו יום **וְלִזְמַנָּא קַל שׁוֹפְרָא בְּכִלְהוּ**

עֲלִמְיָן, ולזמן את קול השופר ע"י הכוונות בכל העולמות **בְּכוּוֹנָה דְּלְבָא,**

בְּחֻכְמָתָא, בְּרְעוּתָא, בְּשְׁלִימוּ. בכונת הלב שלא יטרידהו שום מחשבה

ושידע לכווין בלב ונפש וברצון גדול, ובחכמה, ושיהיה בעל מעשים בשלמות (רמ"ק)

בְּגִין דִּיִּסְתַּלַּק דִּינָא עַל יְדוּי מִן עֲלִמָּא. בגלל שיסתלק הדין על

ידו בכל העולם ווי לאיננון דְּשְׁלִיחָא דְּלְהוֹן לָא אֲשֶׁתַּכַּח כְּדָקָא

יְאוּת, אוי לאותם שהחזון שלהם לא בקי כמו שצריך **דְּהָא חוּבֵי עֲלִמָּא**

אַתִּיין לְאַדְכְּרָא בְּגִינֵיהּ. שחובות ועוונות העולם באים להזכר בגללו

הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, זהו שכתוב בפסוק **אִם הִפְחִין הַפְּשִׁיחַ יַחְטָא,**

דְּהוּא שְׁלִיחָא דְּכָל יִשְׂרָאֵל, שאם החזון יחטא שהוא השליח של כל